

عنوان مقاله:

تبیین مضامین گونه مقاومت در چارچوب علل اربعه ارسطویی با محوریت شاهنامه

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 10، شماره 18 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

امیر سلطان محمدی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

گونه مقاومت، یکی از گونه هایی است که به شکل تئوری در عصر جدید مورد بحث و بررسی قرار گرفته است، اما این به معنای به وجود آمدن آثاری از این دست در عصر جدید و نبود نمونه های کلاسیک آن نیست. در ادبیات کلاسیک ما، به خاطر شرایط اقلیمی ایران شهر نمونه های بسیاری از این گونه با مضامین گوناگون، به شکل ملی - میهنی و نمونه های دیگر از این گونه، وجود ماهوی داشته است. بهترین مدعای ما در این زمینه شاهنامه است که تار و پود آن در لایه های زیرین و رویین آکنده است از مضمون های دعوت به پایداری است و جالب اینکه این مضامین تاریخ مصرف ندارند و به شکل موازی در تمامی اعصار قابل دریافت و استفاده و بارگذاری اند. ما نیز در این وجیزه با کمک علل اربعه ارسطویی و تحلیل لایه های شعر، این گونه را در بوته تحلیل و بررسی قرار داده ایم و سعی در تبیین و اثبات مضامین مقاومتی شاهنامه که آن هم در لایه های متنوع و با کارکردهای متفاوت پیچیده شده است، داریم تا نهایتاً به این نتیجه برسیم که مقاومت ایران و ایرانی مسئله ای به قدمت این مرز و بوم است.

کلمات کلیدی:

گونه شناسی، گونه مقاومت، فردوسی، شاهنامه، علل اربعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895937>

